

Een reisverslag van mijn avontuur in India - door Eva van der Post

In oktober 2010 ben ik drie weken in India geweest. Dit avontuur wil ik graag met jullie delen. Dit reisverslag bevat fragmenten uit mijn dagboek en mijn mailcontact wat ik met vrienden uit Nederland heb gehad. Veel leesplezier...

Bericht 1, 22 oktober 2010

Jaivirat lieve mensen,

Na een hele lange reis van 30 uur, taxi, vliegtuig1, bus, vliegtuig 2, autorit van 8 uur ben ik veilig aangekomen in India. De school ziet er prachtig uit, het nieuwe gastenverblijf is af. De eerste dagen zijn erg druk door alle gasten voor het feest. (De school bestaat 10 jaar en er zijn witte mensen dus reden voor een party)

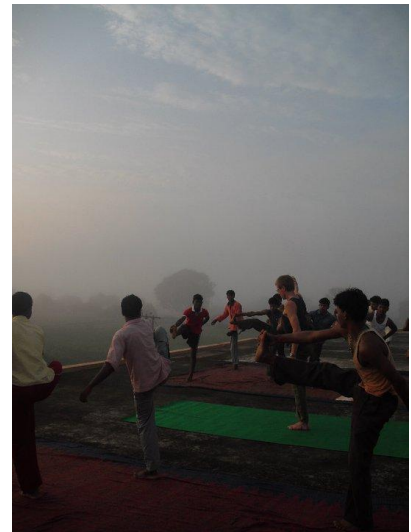
Het hele dorp (omgelegen hutjes) is uitgelopen om naar een muzikaal, dansend en pratend prgramma te komen luisteren van een kleine 6 uur lang..... tot slot krijgt iedereen te eten. (aan het einde zaten er zo'n 1200 Indiers....) Het is dus 6 uur kijken naar dansjes en luisteren naar iets wat je niet verstaat. ;) Maar natuurlijk fantastisch

om te zien.

Een mooie ontwikkeling is dat enkele jaren geleden alle optredens uit verschillende steden uit de omgeving kwamen. Vandaag de dag was elke act, elk liedje en elk stuk muziek van onze eigen leerlingen in Shahdol.

Als na twee dagen alle gasten weg zijn keert de rust terug. Ik sta om 6 uur op en doe samen van Ron en de jongens uit het hostel yoga op het dak van de school, dan rust ik even wat uit en vanaf 9 uur komen de kinderen het schoolterrein op lopen.

Om 10 uur start het gebed (een half uur lang...) en na dat ik alle klassen een fijne dag heb gewenst (hellooww how are you??? Goodmorning (bedenk zelf een indiaas accent)) ga ik ontbijten. Ik ontbijt met groente, rijst en chapattie (soort brood). We eten twee keer per dag, om 10 uur en om 19.00 uur. Tussendoor enkel een appel of wat nootjes. (Schrik niet, het went, en als ik zin heb eet ik chips. Jaja, toen ze eenmaal wisten dat ik patatochips lekker vind lag er regelmatig een zakje voor me klaar)

Himraj is altijd aanwezig (hij is de baas hier, en hij was enkele jaren geleden in Nederland) Er wonen ook jongens in het jongenshuis, het hostel, zij koken voor ons)

Als de kids les krijgen lig ik op de veranda te genieten van de warmte (30 graden) de geluiden (vogels, kinderen en gekke indiaase taal) en rust (ik slaap veel) Als het pauze is ga ik met de kinderen spelen. Voetballen, foto's maken en met ballonnen spelen die ik heb meegenomen, in india blazen ze het niet op maar vinden ze het leuker om ze piepend leeg te laten lopen. En als er eentje knapt staat de hele boel op zijn kop, gillen, rennen lachen.

Als de school klaar is komen ze allemaal langs om gedag te zeggen, dan ga ik met Himraj een wandelingetje maken door het gebied. We gaan bij gezinnen langs waar ik 10 jaar geleden ook ben geweest. En bizar genoeg herken ik enkele mensen en zij mij.. (Ik herken de mensen met name van de foto's en van de film die we toen der tijd hebben gemaakt.)

Na de wandeling ga ik eten, chillen en naar het hostel. Ik doe daar spelletjes Uno, Jenga en domino, (die heb ik vorige keer voor ze meegenomen). Om 10 uur ga ik mijn klamboe in.

Het gaat goed met me, ik geniet en ik ga nu traktor rijden! hahahaha

Groetjes, Didi G (zuster) Eva

Bericht 2, 26 oktober 2010

Jaivirat,

Het gaat nog steeds goed, mijn ouders hebben me net verlaten en ik zit me stierlijk te vervelen.... Nee hoor grapje. Wat kan je toch veel doen op een dag als je vroeg op staat.

Inmiddels geef ik Engelse les (niet dat ik een kei ben in engels maar hier ben je snel een kei in engels.) Ik geef vier klassen les, klas 8,9,11,12. Dit zijn de hogere klassen (zeg maar klas 8 is groep 8 van de basisschool en zij tellen door. De oudste zijn een jaar of 15. De yoga om 6 uur red ik niet elke ochtend, haha, klonk heel stoer maar naar mate de dagen vorderen hoe minder vaak ik zin heb zooo vroeg op te staan, liever een uurtje later (is nog vroeg).

Ik heb traktor gereden! hahah en ik heb achter op een scooter gezeten (dan denk je.. niks bijzonders.. maar in india is dit echt een soort achtbaan en ik heb toch wel een paar keer mijn adem ingehouden en mijn ogen dichtgedaan als er een vrachtwagen ons van de weg af duwde....)

Ik ben met Sapna, meid van 26 samen de stad in geweest om kleren te kopen. Het is erg leuk met haar en ze kan redelijk Engels. Het is bizar dat zij niks weet van onze cultuur en als ze dan hoort dat ik op mezelf woon zonder getrouwd te zijn is dat toch wel heel bijzonder. En als ik hier op de ashram (huis) vertel dat ik altijd warm water heb kijken de jongens me heel jaloers aan.

Gek die werelden maar een onwijs leuke en interessante reis.

Doe het slechte weer daar maar de groeten want mijn 30 graden zijn heerlijk!!!

Groeten!

Bericht 3, 30 oktober 2010

Namastee,

Ik heb vandaag mijn les in het Hindi gegeven. Haha, ik had alle woorden laten vertalen en fonetisch opgeschreven. De klas lag in een deuk maar ze leerde de woorden wel: Ik zei dan 'Danjee Waad' en zij zeiden dan: 'Thank you'. Erg grappig. Op zaterdag gaan ze hier ook naar school maar het laatste uur is het een soort open podium waar elke klas verplicht aan mee moet doen. Een uur naar jengelmuziek luisteren en proberen niet te gapen... pff

In de schoolpauze doe ik met de meiden mee met spelletjes, ik ren me rot en loop geheel rood aan.... Dat is natuurlijk hilarisch want in India worden ze niet rood. Noujah, dat zie je niet, bij mij dus wel... heel leuk om elke dag uitgelachen te worden.

Ik ben bij een Engelse docente thuis geweest. Heel erg leuk en interessant om bij de mensen thuis te komen. Hun hele huis en erf was aangeveegd en alles was opgeruimd. De hele familie was van heine en ver gekomen om mij te zien... tsja. Het is zo bijzonder om mij daar als gast te mogen hebben dat ze er nog jaren over praten. Ze zeggen ook wel 20 keer dat ze zo gelukkig zijn dat ik er ben en ze blijven me maar volproppen met Indiaas eten...

De eerste negatieve dingen van India komen naar voren: Onwijs veel insecten. Nou denk je, Eva niet zo miepen... nou sorry hoor ik ga soms kapot. Zit je lekker een boekje te lezen bbbzzzzz, en is het geen bzzz dan springen de sprinkhanen of erger torren en kikkers wel op je Gelukkig slaap ik in een klamboe maar om nou vanaf 6 uur al in de klamboe te gaan zitten vind ik weer wat overdreven.

Afgelopen week heb ik een Indiaas lied ingestudeerd. Dit heb ik voor de hele school gezongen. Ik zong een zin voor, de 500 kids de zin na, ik weer een zin voor, zij een zin na. Super gaaf en intens. Ik heb het op film dus zal het nog wel laten zien. Zie youtube: zoeken: evavanderpost VID00005.

Inmiddels heb ik al zo'n 500 uitgezochte foto's en 3 uur film.... ik zal het nog proberen in te korten maar daar ben ik al elke dag mee bezig.

Nou dames en heren.. Mijn ouders zitten nu op vliegveld Delhi te wachten op hun vlucht. Ik zal ze volgend weekend achterna vliegen.

Ojah en ik heb rugpijn!!! Aah ik lig hier op een houten bedje (zeg maar flinke tafel) en van de yoga (die ik inmiddels maar af en toe doe:P) krijg ik alleen maar spierpijn. Ik wil dan stoer doen voor de jongens maar dan rek ik te ver door en dat doet pijn, maar stoppen is al helemaal voor mietjes..

Weet je wat ook gek is, 3 weken geen Nederlands praten. Ik denk gewoon soms in het Engels. Het is ook wel vervelend omdat je af en toe niet goed kan uitleggen wat je wil of hoe je je voelt. Dat is gek.

Maar ik ben nog steeds gelukkig, ik blijf nog 4 dagen op de school, dan ga ik 2 dagen langs een andere Didi (zuster) (lieve vrouw in oranje kleding) en dan vlieg ik weer.

Groetjes!!

Bericht 4, 3 november 2010

Jaivirat,

Ik heb weer een boel gedaan afgelopen dagen. Ik weet ook even niet waar ik moet beginnen.

Laat ik beginnen bij vandaag:

Heb je wel eens in een achtbaan gezeten? Nou stel je voor, je zit in een (langzame) achtbaan. Elke bocht die je pakt lijkt het alsof je karretje losraakt van de rails. En er liggen stenen op de rails, en je gaat de hele tijd op en neer en af en toe word je gelanceerd. Nou en dat dan 5 uur lang zonder stoppen. Joehooee Eva ging met de auto door India :D

Vanochtend ben ik vertrokken vanuit Shahdol naar Jabalpur.

Ik liet dus 550 bruine kids achter...

Even terug want ik heb nog veel gedaan voordat ik ging: Ik ben bij twee meisjes thuis geweest. Op de fiets door India. Ik met een meid achterop en de Engelse docente Rakih met het andere meisje achterop. Ik zei ja, fietsen kan ik wel. Ja dames en heren fietsen kunnen we wel maar fietsen zonder weg is toch iets lastiger. Ik heb me kapot gezweet en was knalrood (vonden de meiden weer prachtig, dus ze hadden de hele middag iets om te lachen) maar het was wel super gaaf, onwijs mooi gebied en heel bijzonder bij ze thuis te zijn.

Ik had er ook een echte baaldag tussen zitten. Kon ik een keer uitslapen (het was zondag) begon om 7 uur een koe te bevallen (zo klonk het in elk geval) naast mijn raam. (het had ook een stervende buffel kunnen zijn of een tijger) Dan denk je, Eef, draai je even om en kom nog even een uurtje tukken.. nee hoor, het geluid duurde namelijk een uur, en ja dan ben je wakker. Oke, goed, goed, ik ga er al uit. Ik ga de was doen vandaag. Ik doe de deur open en kijk naar een mistig koud India, ik kan dus niet de was doen want het kan niet drogen... mmmm... mijn hele dagbesteding naar de knoppe. Kinderen? onee, zondag.. Oke, ik verzin iets nieuws, ik wil wel naar een familie waar ik 10 jaar geleden ook ben geweest om een nieuwe korte film te maken. Oke, dus we (Hemraj en ik) lopen naar het huis. (het was koud en ik had dus een legging onder mijn indipakje aan) Komen we bij het huis, zijn ze niet thuis!!! Hallooooww, ze kunnen nergens naar toe alleen maar met de koeien lopen, nou ze waren dus met de koeien lopen. Noujah, en dan heb je ook nog die insecten 's avonds...

Goed, wat wel leuk was is dat ik de kids (de kinderen maken mijn dag echt goed) hoofd-schouders-knie-en-teen heb gedaan. Erg grappig.

Ojah, ik ging shoppen... Ik vertelde Sapna dat ik graag wat sieraden wilde kopen. Ze bracht me naar verschrikkelijke winkels met echt afschuwelijke oorbellen en kettingen. Te lelijke kitch, niet leuke kitch, lelijke kitch en ook nog eens heel duur. Ik wilde gewoon van die prut die ze op straat verkopen maar daar zou ze mij niet mee naar toe nemen. Uit eindelijk heb ik wat uit beleefdheid gekocht en ik zei dat ik klaar was en nog graag wat drinken wilde kopen en dan weer terug zou willen.

CHOCOLAAAA O MY GOD. Hebben jullie wel eens het water in je mond voelen lopen? Nou dat had ik voor het eerst toen ik de reep openmaakte met noten en rozijnen... aaaaaaaaaaaaaahhhh... Stiekem op mijn kamertje zodat ik niet moest uitdelen.... af en toe stiekem een stukje chocola eten.. O mensen wat goddelijk.

Het is tijd om naar huis te gaan. Er gebeurt veel in Nederland en ik kijk uit naar westerse dingen.

Ik ben nu dus in Jabalpur, ik zal morgen de hele dag de stad in, vrijdag is het Diwali (feest) en zaterdag vlieg ik

naar Delhi om zondag ochtend heel vroeg naar Brussel te vliegen. Ik kom zondagmiddag in Nijmegen en zal savonds in Zwolle komen.

Dan zal de stress en schooldruk beginnen.. Maar ik hoop de rust te kunnen bewaren die ik nu heb. Heerlijk, geen haast en genieten!

Groetjes Eva

Bericht 5, 7 november 2010

Hallo allemaal,

Ik ben weer veilig aangekomen in Nederland op zondag 7 november. Wat is het koud en wat naar om weer in een grauw, donker, koud land te komen. Het is thuis weer even wennen. Je bent je zo bewust van alles wat je hebt. Ik geniet van mijn douche, kleren, kachel en met name mijn bed. Je eigen dekbed, zachte kussens en heerlijke rust. (Mijn rust is straatgeluiden uit het centrum van Zwolle en een tikkende klok) Een heerlijk geluid.

Het is gek te beseffen dat er zo veel mensen op de wereld zijn die niet weten dat er zo veel verschillende culturen zijn. Dat mensen zo verschillend leven. Ik voel me vereerd dat ik dit wel weet, dat ik deze kennis en ervaringen bezit. Ik ben hiervoor alles en iedereen dankbaar die mee heeft geholpen aan dit project. Om deze reis weer te mogen maken. Ik heb de kinderen beter leren kennen, heb geleerd hoe je kan leven op een ashram en hoe moeilijk het is om niet je eigen taal te spreken.

De taalbarriere zal er altijd zijn en daar is helaas niets aan te doen. Ook al zou ik Hindi leren spreken, dan nog zou ik het slechter spreken dan dat de Indiërs Engels kunnen. Het is zonde maar het maakt je weer creatief in het bedenken van acties en nieuwe plannen. Je bent je bewust van alle basisbehoeften van de mens en van hoe gelukkig een volk kan zijn met zo weinig. Heel leerzaam en mocht je de kracht, het geld en de wil hebben, ga het zien, ga het zien. Ik ben drie weken intens gelukkig geweest. Ik probeer op dit moment de stress van mijn afstudeerscriptie voor me uit te schuiven maar val zo langzamerhand in de dagelijkse dingen van mijn drukke bestaan. Gelukkig sta ik vaak genoeg stil bij dit mooie cadeau wat me vorige maand is overkomen.

Als er vragen zijn hoor ik dat natuurlijk graag. Dit was mijn spreekbeurt over Shahdol, India.....

